

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουλίου 1991

για τη δημιουργία ενός ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης

(91/396/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το τηλέφωνο είναι το καλύτερο μέσο πρόσβασης στις υπηρεσίες έκτακτων αναγκών κάθε είδους και ότι, προς το παρόν, για το σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται διαφορετικοί τηλεφωνικοί αριθμοί στα κράτη μέλη·

ότι οι διαφορές αυτές δημιουργούν προβλήματα στους πολίτες όταν πρέπει να έλθουν σε επαφή με τις υπηρεσίες οι οποίες είναι υπεύθυνες σε άλλα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης·

ότι η σημαντική αύξηση τόσο των ιδιωτικών όσο και των επαγγελματικών ταξιδιών εντός της Κοινότητας έχει δημιουργήσει ζήτηση για την εισαγωγή ενός ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης·

ότι η εισαγωγή νέων τεχνολογιών στα δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα και η συντονισμένη εισαγωγή προηγμένων τηλεπικοινωνιακών υποδομών προσφέρουν μοναδική ευκαιρία για την εφαρμογή ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης παράλληλα, ενδεχομένως, με τους υπάρχοντες εθνικούς αριθμούς κλήσης έκτακτης ανάγκης·

ότι το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 13ης Φεβρουαρίου 1989 σχετικά με τις νέες εξελίξεις της κοινοτικής συνεργασίας στον τομέα της πολιτικής άμυνας⁽⁴⁾, τόνισε ότι είναι σκόπιμο να εισαχθεί ένας ενιαίος συμπληρωματικός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης για όλη την Κοινότητα που θα επιτρέπει, ιδίως στους πολίτες που αντιμετωπίζουν κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή καταστροφής, να καλούν τις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τόνισε κατ' επανάληψη τη σημασία της εισαγωγής ενός τέτοιου αριθμού, ιδιαίτερα στα

ψηφίσματά του της 12ης Δεκεμβρίου 1988 για τις τηλεπικοινωνίες⁽⁵⁾·

ότι η ευρωπαϊκή διάσκεψη οργανισμών ταχυδρομείων και τηλεπικοινωνιών (CEPT) έχει προτείνει, στη σύστασή της T/SF1 του 1976, τη χρήση του αριθμού 112 ως ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης·

ότι η εν λόγω σύσταση έγινε δεκτή από πολύ λίγα κράτη μέλη·

ότι όλα τα κράτη μέλη μπορούν να εκπονήσουν πρόγραμμα για τη διάθεση του αριθμού 112·

ότι πολλά κράτη μέλη μπορούν να εισαγάγουν τον αριθμό 112 έως το 1992· ότι, παρ' όλα αυτά, σε ορισμένα κράτη μέλη αυτό θα δημιουργήσει προβλήματα, δεδομένου ότι θα πρέπει να γίνουν απρόδλεπτες αλλαγές ή να τροποποιηθούν ήδη εφαρμοζόμενα προγράμματα·

ότι, συνεπώς, απαιτείται ευελιξία κατά την κατάρτιση του χρονοδιαγράμματος εισαγωγής του ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης στα εν λόγω κράτη μέλη·

ότι η εισαγωγή του αριθμού 112 θα είναι δυνατή το 1996 ακόμη και στα κράτη μέλη όπου υπάρχουν ορισμένες δυσκολίες·

ότι, πέραν των τεχνικών, οικονομικών, λειτουργικών και εμπορικών συνεπειών της εισαγωγής του επιλεγέντος αριθμού στα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τα απαραίτητα οργανωτικά μέτρα τα οποία ενδείκνυται περισσότερο για την εθνική οργάνωση των συστημάτων έκτακτης ανάγκης, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κλήσεις προς τον αριθμό αυτό απαντώνται και αντιμετωπίζονται καταλλήλως· ότι, στα πλαίσια αυτά, θα ήταν σκόπιμο να καταβληθούν προσπάθειες για την επίλυση των προβλημάτων κατανόησης που ενδέχεται να ανακύψουν λόγω των διαφορετικών γλωσσικών δυνατοτήτων, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων των διαφόρων εθνικών συστημάτων· ότι ο ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης θα μπορεί, ενδεχομένως, να χρησιμοποιείται παράλληλα με κάθε άλλη υπάρχουσα εθνική ρύθμιση·

ότι η παροχή αριθμών κλήσης έκτακτης ανάγκης διέπεται σε όλα τα κράτη μέλη από νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις και ότι πρέπει να αποφευχθούν αποκλινούσες εξελίξεις στον τομέα αυτόν·

ότι η συνθήκη δεν προβλέπει για την έκδοση της παρούσας απόφασης άλλες εξουσίες εκτός από εκείνες του άρθρου 235,

(1) ΕΕ αριθ. C 275 της 1. 11. 1990, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. C 231 της 17. 9. 1990, σ. 83 και ΕΕ αριθ. C 183 της 15. 7. 1991.

(3) ΕΕ αριθ. C 62 της 12. 3. 1990, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. C 44 της 23. 2. 1989, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. C 12 της 16. 1. 1989, σ. 66.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εισαγωγή του αριθμού 112 στα δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα, καθώς και στα μελλοντικά ολοκληρωμένα ψηφιακά δίκτυα υπηρεσιών, και στις δημόσιες κινητές υπηρεσίες, ως ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης.

2. Ο ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης εισάγεται παράλληλα με οποιονδήποτε άλλο υπάρχοντα εθνικό αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης, εφόσον αυτό είναι σκόπιμο.

Άρθρο 2

Εκτός από τις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 3, ο ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης εισάγεται το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992.

Άρθρο 3

1. Εφόσον τεχνικές, οικονομικές, γεωγραφικές ή ειδικές οργανωτικές δυσχέρειες σε ένα κράτος μέλος καθιστούν αδύνατη ή υπερβολικά δαπανηρή την πλήρη εισαγωγή του ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης έως την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 2, το συγκεκριμένο κράτος μέλος πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή για τις δυσχέρειες αυτές.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή, με τις προσήκουσες επεξηγήσεις και αιτιολογίες, νέα ημερομηνία για την πλήρη εισαγωγή του ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης, ο οποίος, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να εφαρμοσθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1996.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κλήσεις προς τον ενιαίο ευρωπαϊκό αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης απαντώνται και αντιμετωπίζονται δεόντως, κατά τον τρόπο που αρμόζει καλύτερα προς την εθνική οργάνωση των συστημάτων έκτακτης ανάγκης, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών δυνατοτήτων των δικτύων.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 29 Ιουλίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. VAN DEN BROEK